

Voorzitter zijn van een adviesraad: droombaan, pittige klus of iets daar tussenin? Feit is dat de voorzitter een belangrijke rol vervult binnen de adviesraad. Hij of zij moet zorgen voor het 'goede gesprek' tussen de leden om uiteindelijk met een bruikbaar advies richting de gemeente te komen. Wat moet je in huis hebben om een goede voorzitter te kunnen zijn? Wat is je rol naar de gemeente toe? Hoe merk je dat je onafhankelijk bent, of juist niet? In deze reeks laten we 9 voorzitters aan het woord, die allemaal op een heel eigen manier invulling geven aan het voorzitterschap. Vaak met veel plezier, met soms ook met de nodige zweetdruppels...

INTERVIEWREEKS: VOORZITTERSCHAP

Ellen Verschuur
Voorzitter Wmo-raad sociaal
domein Bloemendaal

‘Als voorzitter meediscussiëren
en meebeslissen’

Ellen Verschuur (70), werkte als jurist en advocaat. “Ik solliciteerde najaar 2014, net voor de transitie, naar de vacature van voorzitter bij de Wmo-raad sociaal domein.”

De Wmo-raad sociaal domein in Bloemendaal is een raad met een arm op de rug. De raad mag alleen adviseren op het gebied van de Wmo en heeft geen adviesfunctie voor de Jeugdwet en de Participatiewet. Alleen daar waar de problematiek ook deze wetten raakt, is hun advies gewenst. “Dat is natuurlijk niet te doen, want die wetten overlappen elkaar. In de praktijk adviseren we toch. Het probleem is dat het niet op papier staat. Dat is halfslachtig, we hebben erop aangedrongen om de twee wetten ook officieel in onze adviesfunctie te betrekken.”

Kwaliteit

U wilde alleen voorzitter worden, waarom? “Omdat mijn kwaliteiten dan het best tot zijn recht komen. Welke? Leiding geven, de rode draad snel zien en denken in oplossingen. Ik stuur ook aan, maar daarin heb ik nog wel wat te leren. Ik los teveel zelf op. Soms kan het weliswaar niet anders, maar ik moet de leden meer laten doen. Dat is een leerpunt voor me. Het leukste aan mijn functie is iets kunnen betekenen voor je eigen gemeente, het college en de gemeenteraad op ideeën brengen en invloed uitoefenen. De meeste adviezen die we, tot nu toe, gegeven hebben waren ongevraagd.”

Geen verlengstuk college

Ook het onafhankelijk zijn, spreekt Ellen Verschuur aan. “We zijn géén verlengstuk van het college en géén belangenbehartiger voor bepaalde groepen. Of ik mag meediscussiëren en meebeslissen als voorzitter? Volmondig ja. Iedereen heeft zijn eigen inbreng, we discussiëren en komen tot een advies. Omdat we een even aantal leden hebben, hak ik als voorzitter de knoop door bij eventuele problemen. Dat heb ik nog nooit hoeven doen, want we komen makkelijk tot een eensluidende conclusie. Ruzie en onenigheid hebben we in al die jaren nog nooit gehad. Dat komt misschien omdat we alle zes tussen de vijftig en zeventig zijn. We zijn wel op zoek naar nieuwe leden, we denken dan vooral aan jonge mensen.”

‘Géén verlengstuk van het college en géén belangenbehartiger’

Roadshow

In het tweede jaar startte de Wmo-raad met een wel heel apart middel om bekender te worden: de jaarlijkse roadshow. “We vroegen ons af hoe het beste met het maatschappelijk veld in contact te komen. In plaats van af te wachten tot organisaties naar ons toekomen, hebben we het omgedraaid. Wij gaan zelf naar ze toe. Op een dag bezoeken we drie of vier instellingen uit het sociaal domein. We bereiden het goed voor, van tevoren ontvangen ze van ons een vragenlijst. De afdeling communicatie van de gemeente helpt mee. We zijn nu vijf jaar actief, gaan het zesde in, dus veel instellingen kennen ons al. Dit jaar hebben we gesproken met een jeugdzorginstelling over pleegzorg. En zijn we ook langs geweest bij een dagbesteding, een zorgboerderij en bij de zusters karmelietessen die op hun terrein appartementen met mantelzorg verhuren.”

Ongevraagd advies

De belangen van de inwoners behartigen door betere regelgeving tot stand te brengen of voorzieningen in het leven te roepen of in het leven te laten. Dat zijn de opgaven die de raad zich stelt. Zo gaven ze ongevraagd advies over de verdwijning van de dagbesteding op het terrein van de GGZ in de dorpskern Bennebroek. Door verzelfstandiging viel de GGZ-coördinator weg en was er niemand meer om de club te begeleiden. “We zochten uit dat een dagbesteding valt onder de algemene voorzieningen en die moeten voor iedereen beschikbaar zijn. Ook hebben we uitgestippeld hoe familieleden van de cliënten een aanvraag kunnen doen bij de Wmo.”

Huisvestingsproblemen

Ongevraagd stelden ze ook de verordening ter discussie die het splitsen van villa's verbiedt, want ook een rijke gemeente als Bloemendaal kent huisvestingsproblemen. "Dat splitsen zou een mooie oplossing zijn om betaalbare woningen voor senioren te creëren, want die zijn er onvoldoende. Uit onderzoek – van een student Vitality and Ageing aan de Universiteit van Leiden – bleek dat er juist behoefte is aan villa's om woongemeenschappen te creëren. Ouderen kunnen op deze manier zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. Wij gaan het college daarom ongevraagd een advies geven het verbod op splitsing terug te draaien."

Goed dat we er zijn

"Inmiddels vraagt de gemeente ons ook vaker mee te denken. Zoals vorig jaar, bij een meerjarig beleidsplan in het sociaal domein. Een draak van een stuk, daar hadden we stevige kritiek op, dat is door ons commentaar een veel beter plan geworden. Toen waren we echt tevreden en dacht ik: 'goed dat we er zijn'."

De Wmo-raad sociaal domein in Bloemendaal heeft 6 leden. Het budget is 12.000 euro, de vergoeding 94,50 euro per vergadering. Bloemendaal telt 23.000 inwoners.